

sepsaný dne 26. září 1947 na stanici SNB Nová Říše s des. asp. Čestmírem Kaiserem, přísl. voj. útvaru 5340 Jemnice 55, nar. 10. 1. 1924 v Kralicích přísl. do Kralice, pol. okr. Třebíč, bytem v Kralicích, povolání učitel učňovské školy, náb. římsko-kat., ženatý bezdětný.

Přítomní: šéft. Novák Oldřich
kpt. Vítouš Jaroslav
svob. asp. Josef Širák, svědek a zapisovatel.

Vyslýcháný byl napomenut, aby na veškeré otázky mu kladené, vypovídal podle nejlepšího vědomí a svědomí tak, aby veškeré vypořádky, bude-li toho třeba mohl i před soudem odpřísáhnout.

1. Popište všechno co víte o tom jak došlo k zastřelení svob. Bartáka Jaroslava a voj. Gerneše Stanislava, příslušníků voj. útvaru 5340.

Byl jsem velitelem 2. družstva as. oddílu, jehož úkolem bylo zaujmout obranné postavení sev. a sev. vých. lesní parcely č. 601 3 km záp. N. Říše. Já se svým družstvem jsem se nalézal na sev. vých. cípu zmíněné lesní parcely. Družstvo bylo rozděleno ve tři skupinky. Bylo to asi v 18.45 hod., když jsem se nalézal u jedné ze svých skupinek svého družstva. Tato skupinka sestávala ze svob. Jaroslava Bartáka, voj. Gerneše a mne. Byli jsme zaměstnáni úkolem pozorovat úsek předpolí, což nám bylo v terénu přesně určeno. Byli jsme zalehnuti směrem k nepříteli, všeobecně směrem severním. Pojednou jsme uslyšeli volání, „ruce vzhůru,“. Nevím bylo-li voláno jednou nebo vícekrát, bylo to volání ze zadu z lesní parcely, o níž jest zhora zmínka. Za několik okamžiků opravuji: v zápětí po zvolání, „ruce vzhůru,“ uslyšeli jsme palbu, která byla na nás zahájena. Rozpoznal jsem, že se jedná o palbu z lehkého kulometu a ze samopalu. Nevím přesně kolik jednotlivých zbraní na nás v tom okamžiku pali- lo. Ježto mně nebylo známo, že by v nejbližším okolí, zvláště z tohoto směru, odkud byla zahájena palba, mohli se nalézat naše jednotky nebo naši orgánové určené pro pátrání po benderovcích, usoudil jsem, že jsme byli na- padeni sami benderovci a že tito se snaží nás zničit nebo odzbrojit. Ježto jsem si uvědomil, že se nalézáme na přivráceném nekrytém svahu a že se nemůžeme nikterak krýtí účinkům na nás zahájené palby, dal jsem roz- kaz ustoupit směrem severním a dostat se tak z dosahu zmíněné palby. Na můj rozkaz vyrazili jsme současně určeným směrem, já jsem se nalézal ve středu trojice. Svob. Barták Jaroslav a voják Gerneš Stanislav za tohoto přemístování byli zasaženi několikrát a pak jsem na to zjistil, že upadli. Ježto jsem se nalézal v plné palbě, nezastavoval jsem se, ustoupil jsem dále. Ježto jsem byl zachráněn, neběžel již nijak rychle a zpozoro- roval jsem, že jsem obklíčován neznámými muži v uniformách neustále v ote- vřeném terénu, rozhodl jsem se vzdát se a zvedl jsem při tom ruce. Z pra- vého křídla se ke mně přiblížil jeden muž nejprve na 200 m a pak menší při čemž jsem na něj volal: „estřilet,“ což jsem několikrát opakoval, přiblížující mně zřejmě nedůvěřoval, neboť jsem viděl, že stále na mne míří automaticky. Ježto jsem stál anebo šel krokem, docházeli mně ze zadu oni muži, kteří na nás první zahájili palbu. Školkiv jsem před tím nevěděl, že se jedná o naše příslušníky armády nebo orgány, poznal jsem v této chvíli, že dotyční mezi sebou mluví česky, při čemž jsem zase viděl, že mi ne věřují neboť měli zbraně neustále namířeny na mne. Abych je přesvědčil, že jsem příslušníkem naší armády, řekl jsem jim, že jsem jak mohou na mne vidět, že jsem des. aspirant a že jsem velitelem družstva as. oddílu, který v těchto místech zaujímá obranné postavení. Byl jsem již zcela přesvědčen, že se jedná o naše vojáky. Tito mně však neustále nedůvěřovali, načež des., jejich velitel mně odzbrojil a žádal po mně, abych mu předložil legiti- timaci. Vojenskou legitimaci jsem neměl, odevzdal jsem mu však repatriac- ní průkaz. Za chvíli došel svobodník, jehož jméno neznám a s desátníkem se

Vojenský historický archiv

kopie materiálů

číslo: ~~2~~

MU 0 7947, 8. SV, 88 77¹/₈-7

List k protokol s des asp.Čestmírem
Kaiserem.

domlouvali, zda patříme k jednotce asistenčního oddílu. V této době dostal se k místu činu náš p. kpt. Vítoň Jaroslav, který je velitelem našeho oddílu a byl doprovázen por. Novotným. Tito sami však nemohou uvedenou záležitost potvrdit, jelikož byli poněkud v lese vzdálení-sev.záp.-u jednoho našeho družstva.

P.kpt.Vítoň nařídil abych předal velení jednomu z přítomných aspirantů a šel s ním za účelem sepsání protokolu, rovněž p.por.vzal sebou onoho des., který střílel a vedel jednotce.

2. Máte ještě něco k podotknutí?

Po dobu střelby-od počátku-jsem měl dojem, že se jedná v tomto případě o benderovce, neboť nás nezjišťovali heslem, nýbrž přímo po zvolání ruce vzhuru začali po nás střílet.

Vyslýchající:

Zapisovatel:

Vypovídající:

šapt.Novák Oldřich v.r. svob.asp.Jos.Jiráček des.asp.Kaiser Čestmír v.r.

Jemnice 29.září 1947.

Za správnost opisu velitel posádky: